

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. D. Š.**, bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. V. L., R., B., proti žalovanému: **M.V.S.R.**, P., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KM-113/PK-2004 zo dňa 14.7.2004, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 63/05-28 zo dňa 13.2.2008, takto

rozhodol :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 63/05-28 zo dňa 13.2.2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP konanie o oneskorene podanej žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. p. KM-113/PK-2004 zo dňa 14.7.2004 o zamietnutí rozkladu a potvrdení personálneho rozkazu M.V.S.R. č. 134 zo dňa 27.4.2004 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len zákon).

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, ktorým ho navrhol zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že napadnuté správne rozhodnutie o jeho prepustení zo služobného pomeru sa v zmysle § 266 ods. 3 zákona malo doručovať aj jemu do vlastných rúk a to aj v prípade, keď bol zastúpený právnym zástupcom a preto podľa jeho názoru mal krajský súd postupovať podľa § 250b ods. 2 OSP.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť ako vecne správne. Pripomenul, že žalobca dňa 7.5.2004 splnomocnil JUDr. J. na právne zastupovanie vo veci konania o rozklade voči personálnemu rozkazu M.V., pričom toto plnomocenstvo obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a okrem iného z neho vyplýva, že advokáta splnomocnil aj na prijímanie doručovaných písomností. Poukázal tiež na relevantné ustanovenia § 17 ods. 1, § 25 ods. 5 a § 24 ods. 1 Správneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z pripojeného spisu krajského súdu a administratívneho spisu žalovaného zistil, že žalovaný správny orgán na rozklad žalobcu potvrdil personálny rozkaz M.V. č. 134 zo dňa 27.4.2004 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru. Prvostupňové rozhodnutie bolo doručené priamo žalobcovi a potom, čo tento svojím zastupovaním v konaní poveril (plnomocenstvom zo 7.5.2004) advokáta JUDr. D. J., bolo rozhodnutie o rozklade doručené dňa 21.7.2004 menovanému splnomocnenému právnenému zástupcovi.

Podľa § 266 zákona rozhodnutie sa oznamuje vyhlásením, a ak to nie je možné, doručením, ak ďalej nie je ustanovené inak (ods. 1).

Rozhodnutie oznamuje vyhlásením policajtovi ústne oprávnený orgán (ods. 2).

Rozhodnutie o prijatí do služobného pomeru, o náhrade škody, o prepustení, rozhodnutie odvolacích orgánov a rozhodnutia podľa § 245 a 246 sa oznamujú doručením ich odpisu. Doručuje sa do vlastných rúk policajta v služobnom úrade, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak nemožno odpis rozhodnutia doručiť policajtovi priamo, doručí sa poštou na poslednú známu adresu policajta ako doporučená zásielka s doručenkou s poznámkou "do vlastných rúk"; rovnako sa doručujú rozhodnutia pozostalým (ods. 3).

Podľa § 263 zákona zastúpenie vzniká na základe plnomocenstva alebo rozhodnutím súdu. **Zástupca koná v mene zastúpeného a zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému** (ods. 1).

Na zastúpenie je potrebné písomné splnomocnenie, v ktorom musí byť uvedený rozsah oprávnenia zástupcu; inak je neplatné (ods. 5).

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa pri skúmaní podmienok konania vychádzajúc z citovaných ustanovení správne zdôraznil, že pri právnom inštitúte plnomocenstva splnomocnenec vykonáva právne úkony v mene splnomocniteľa, pričom účinky vznikajú priamo splnomociteľovi a dôvodne prihliadol na skutočnosť, že v administratívnom konaní plná moc zo dňa 7.5.2004 udelená žalobcom JUDr. J. „na právne zastupovanie vo veci konania o rozklade voči personálnemu rozkazu MVSR č. 134 z 27.4.2004“, bola udelená ako plnomocenstvo generálne pričom z jeho obsahu vyplýva, že advokát je splnomocnený aj na prijímanie doručovaných písomností. Žalovanému preto nemožno vyčítať nesprávny postup, keď správne rozhodnutie doručil len advokátovi preukázateľne splnomocnenému na zastupovanie žalobcu v predmetnom správnom konaní, pretože účinky doručenia písomnosti právnomu zástupcovi vznikli priamo žalobcovi. Logickým výkladom možno dospieť k nepochybnému záveru, že ustanovenie § 266 ods. 3 zákona upravuje situáciu, v ktorej policajť nie je v konaní zastúpený pričom niet dôvodu vykladať ho (s poukazom na ustanovenie § 263 ods. 1 zákona) rovnako aj v prípade zastúpenia splnomocneným zástupcom.

Vychádzajúc z tohto záveru bolo preto pre rozhodnutie podstatné zistenie, že rozhodnutie o rozklade prevzal JUDr. J. dňa 21.7.2004, zákonná dvojmesačná lehota na podanie žaloby, ktorá začala plynúť dňa 22.7.2004, uplynula dňa 22.9.2004 (streda), pričom žaloba bola daná na poštovú prepravu až dňa 13.12.2004 (vecne nepríslušnému súdu bola doručená 14.12.2004), teda zjavne po uplynutí lehoty, ktorej zmeškanie nie je možné odpustiť.

Podľa § 250b ods. 1 OSP **žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni**, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. **Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.**

Podľa § 250d ods. 3 OSP **súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene**, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§250h ods. 2).

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že krajský súd postupoval správne, keď po preskúmaní podmienok konania konanie o žalobe podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil z dôvodu, že žaloba bola podaná oneskorene. Námietky žalobcu, že žalovaný mal

rozhodnutie o rozklade doručiť priamo do vlastných rúk žalobcu, odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto napadnuté uznesenie podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 a § 246c veta prvá OSP tak, že neúspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal.

POUČENIE: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 17. júna 2008

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia :
Ľubica Kavivanovová